

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.

o prawie łowieckiem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustaw (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

(Dokończenie)

Art. 67. Orzeczenie sądu rozjemczego zapada większością głosów. W orzeczeniu należy podać imiona i nazwiska składu orzekającego, imiona i nazwiska stron, żądania i dowody stron, rozstrzygnięcie sprawy i powody, któremi sąd się kierował. Orzeczenie ma być podpisane przez wszystkich członków sądu.

Jeżeli który z członków sądu odmówi swego podpisu, wtedy pozostali czynią o tem wzmiankę na orzeczeniu, które będzie miało taką moc, jak gdyby zostało podpisane przez wszystkich.

Orzeczenie sądu rozjemczego winno być doręczone stronom w ciągu dni trzech od dnia jego wydania.

Strona obowiązana do wynagrodzenia szkody winna w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wypłacić poszkodowanemu lub złożyć w urzędzie gminnym zasądzoną sumę wynagrodzenia szkody oraz w tymże terminie uiścić zasądzoną sumę kosztów postępowania.

Orzeczenie sądu rozjemczego ulega wykonaniu w drodze sądowej w trybie przymusowego wykonania aktów (stanowi tytuł egzekucyjny dla sądów.)

Art. 68. Od orzeczenia sądu rozjemczego służy stronie odwołanie do sądu okręgowego jedynie w tym wypadku, gdy naruszone zostały przewidziane w artykułach 61--67 przepisy o postępowaniu. Odwołanie wnieść należy w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia sądu rozjemczego.

Art. 69. Jeżeli w ciągu dni czterech do dnia zamknięcia bezskutecznego postępowania ugodowego przed wójtem gminy sąd rozjemczy nie wyda orzeczenia, stronie poszkodowanej służy prawo udania się na zwykłą drogę sądową.

2. O ochronie od szkód wyrządzanych przez zwierzynę.

Art. 70. Każdy może zabezpieczać swe grunty od wdzierania się zwierzyny czyniącej szkodę w uprawach i płonach rolnych, urządzenia jednak poczynione w tym celu na jego gruncie nie mają służyć do chwytania tej zwierzyny.

W szczególności wolno każdemu odstraszać taką zwierzynę od swoich gruntów straszidłami, ogniami nocnymi i t. p. środkami.

Gdyby wskutek przewidzianej w artykule niniejszym ochrony od szkód zwierzę zraniło się lub za biło, uprawniony do polowania nie będzie mógł żądać odszkodowania.

Art. 71. Uprawniony do polowania może grunty leżące w obrębie obwodu łowieckiego ochraniać od szkód czynionych przez zwierzynę, wymienioną w art. 55, zapomocą ogrodzeń i innych środków, jednak w ten tylko sposób, ażeby środki te nie przeszkadzały posiadaczom gruntów w prowadzeniu gospodarstwa.

Art. 72. Jeżeli szkody wyrządzone przez wilki lub dziki przybierają poważne rozmiary, a właściciel lub dzierżawca polowania na obszarze, na którym zwierzyna ta ma swoją ostoję, nie przedsięwzięje skutecznych środków celem zapobieżenia szkodom, wojewoda może na skutek podania osób poszkodowanych lub z urzędu zarządzić obławę na koszt właściciela lub dzierżawcy polowania w celu przetrzebień zwierzat powyższych. Osoby wykonywające obławę nie mogą zabijać zwierzat innych.

Osoby, które złożyły podanie o zarządzenie obławy, obowiązane są dostarczyć bezpłatnie naganiaczy.

Rozdział V.

O władzach i postępowaniu.

Art. 73. Opieka nad łowiectwem i nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych należą do Ministra Rolnictwa, na obszarze województwa do wojewody i na obszarze powiatu do starosty.

Przez wyraz „starosta” rozumieć należy powiatową władzę administracji ogólnej, a przez wyraz „wojewoda” — wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Funkcjonariusze państwowi obowiązani są powiadamiać niezwłocznie miejscowego starostę lub najbliższy posterunek policji o dostrzeżonych przez siebie w czasie pełnienia swych obowiązków przekroczeniach przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 74. O ile postępowanie władz w artykule poprzednim wymienionych nie jest w rozporządzeniu niniejszem określone, stosować należy obowiązujące przepisy ogólne o postępowaniu władz administracyjnych.

Rozdział VI.

Postanowienia karne.

Art. 75. Grzywną do pięćdziesięciu złotych karany będzie:

1. kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu;

2. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od dwóch kilometrów od świątyni lub na cmentarzu;

3. kto że strzelbą lub innemi narzędziami do łowienia zwierzyny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

Art. 76. Grzywną do dwustu złotych lub aresztem do czterech tygodni albo obydwoma temi karami łącznie karany będzie:

1. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje bez uzyskania karty łowieckiej;

2. kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje na gruntach niestanowiących obwodu łowieckiego;

3. kto poluje na cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania;

4. kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu drugiego art. 27;

5. kto poluje w czasie między wschodem a zachodem słońca wbrew postanowieniom art. 47;

6. kto poluje z chartami lub psami gończymi na obszarze mniejszym niż dwa tysiące hektarów;

7. kto poluje na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskiem w pasie kilometrowej szerokości;

8. kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków niewymienionych art. 47;

Art. 77. Grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni karany będzie:

1. kto poluje na łosie lub jelenie wbrew postanowieniom art. 46 rozporządzenia niniejszego;

2. kto poluje sposobami niedozwolonemi wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego;

3. kto poluje w czasie ochronnym wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego;

4. kto przekroczenia wymienione w punktach 1, 3, 8 art. 76 popełnia zawodowo.

Art. 78. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na żubry, kary będzie grzywną do pięciu tysięcy złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy;

2. na samicę łosia, na bobra lub kozicę, karany będzie grzywną do dwóch tysięcy pięćset złotych oraz aresztem do sześciu miesięcy.

Art. 79. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje:

1. na świstaka, karany będzie grzywną do tysiąca złotych oraz aresztem do sześciu tygodni;

2. na inne zwierzę, wymienione w art. 48, karany będzie grzywną do pięciuset złotych oraz aresztem do sześciu tygodni.

Art. 80. Kto naruszy przepis art. 53 rozporządzenia niniejszego karany będzie grzywną do pięciuset złotych lub aresztem do sześciu tygodni, nadto zwierzyna lub świeże jej skóry ulegną konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 81. W wypadkach popełnienia przekroczeń wymienionych w artykułach 75—80 przez nieletnich do lat czternastu rodzice lub opiekunowie karni będą za niedozór grzywną do pięćdziesięciu złotych.

Art. 82. Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania z tem ograniczeniem, iż kara aresztu nie może przekraczać w wypadku wymierzenia jej za przekroczenia przewidziane w art. 75 — dni trzech, w art. 76 — dwu tygodni, w artykułach 77 — 80 — trzech tygodni.

W wypadku wymierzenia grzywny za przekroczenia przewidziane w art. 78 zamiana grzywny na areszt nastąpi zgodnie z przepisami zawartymi w ustawach karnych.

Art. 83. Oko kary wymierzonej za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—79 — należy orzec konfiskatę broni, zapomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszem narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego czy też osoby innej.

Przepis ustępu pierwszego nie ma zastosowania do broni myśliwskiej, której właściciel posiada kartę łowiecką i pozwolenie na broń. Broń ta będzie konfiskowana jedynie w razie przekroczenia przewidzianego w punkcie trzecim art. 77. oraz w artykułach 78 i 79.

Art. 84. Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile nie ma zastosowania art. 80.

Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę bezprawnie zabite służy odszkodowanie równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia.

Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach nie wchodzących w skład obwodu łowieckiego ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Art. 85. Jeżeli jeden z czynów karalnych przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, podpadnie pod surowszy przepis innych ustaw, należy według tych ustaw karę wymierzyć.

Art. 86. Do orzekania o czynach karalnych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, z wyjątkiem czynów przewidzianych w art. 78, powołany jest starosta.

Ukarany orzeczeniem starosty może w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do starosty żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który rozstrzeże według przepisów obowiązujących w pierwszej instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego wydanej w drugiej instancji jest prawomocny.

Na obszarze mocy obowiązującej ustawy o postępowaniu karnem z 1877 r. stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych zarządzeń karnych.

Art. 87. Do orzekania o czynach przewidzianych w art. 78 powołane są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 88. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy o postępowaniu karnym z 1873 r. można wnieść odwołanie niezależnie od przepisu § 464 p. k.

Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu karnego z 1871 r. zamiast aresztu powyżej sześciu tygodni orzeka się więzienie.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

Art. 89. W wypadkach, gdy obwody ławieckie (okręgi) utworzone zostały na podstawie dotychczasowych przepisów, uważane będą za utworzone zgodnie z rozporządzeniem niniejszym do dnia 1 marca 1928 r. lub jeżeli zostały wypuszczone w dzierżawę — do chwili wygaśnięcia umów dzierżawnych.

Art. 90. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porzucił Ministrowi Rolnictwa, co zaś do orzecznictwa karnego — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

O ile rozporządzenie wykonawcze dotyczyć będą zakresu działania innych ministrów, rozporządzenia te wydawane będą w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 91. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego w czternaście dni po ogłoszeniu t. j. od 28. XII. 27.

Jednocześnie z tem uchylone zostają na obszarze oznaczonym w ustępie pierwszym wszystkie przepisy w przedmiocie objętem rozporządzeniem niniejszym, a w szczególności:

artykuły 321—337, artykuł 338 w części dotyczącej zwierzyny, artykuły 339—373, 376—406, 407 w części dotyczącej zwierzyny, 409—418 ustawy o gospodarstwie wiejskiem (Zb. Pr. Ces. ros. tom. XII cz. 2);

rozporządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 2 marca 1920 r. o polowaniu (Dz. Urz. Z. C. Z. Nr. 20/64 poz. 532);

ustawa łowiecka z dnia 15 lipca 1907 r. (Zb. Ust. prusk. str. 207);

ustawa łowiecka z dnia 13 lipca 1909 r. dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskiem (Dz. Ust. Kraj. z 1910 r. cz. II Nr. 2);

ustawa łowiecka z dnia 19/25 marca 1883 r. (Zb. Ust. Król. Węg. z 1883 r. poz. XX);

artykuły 247—251 i cz. 2 i 3 art. 622 kod. kar. z 1903 r. oraz cz. 1 art. 623 kar. z 1903 r. o ile dotyczy polowania;

artykuły 292—295 i 368 p. 10 kod. kar. z 1871 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński

Powyższe podaje do wiadomości interesowanym
Śrem, dnia 18 grudnia 1927 r.

Starosta
Wilczek

W miejsce dotychczasowego radcy sierót na obwód gminy Kielczynek p. Franciszka Pawlaka zamianowałem p. Ignacego Nagengasta chałupnika z Kielczyńska radcą sierót na tenże obwód.

Śrem, dnia 21. grudnia 1927 r.

L. dz. 11914/27. 4.

Starosta
Wilczek

Sprawy rzeczowe.

Zniesienie z dn. 1 stycznia 1928 r. przymusowych obwodów komisarskich na obszarze Województwa Poznańskiego.

Ogłaszam nin. uchwałę Woj. Sądu Administracyjnego z dn. 28 listopada 1927 r. 1. dz. K 5613/27 S. A., znoszącą w Województwie Poznańskim przymusowy podział na obwody kominiarskie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

L. dz. U 5613/27 S. A.

Poznań, dnia 28 listopada 1927 r.

Uchwała.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu na posiedzenie dnia 28 listopada 1927 r. w którym brali udział:

1. prezes Mrávincsics, jako przewodniczący,
2. wiceprezes Szczaniecki, sędzia admin.
3. właściciel ziemski Madaliński,
4. ks. dr. Kąkolewski,
5. gospodarz Frąckowiak

— jako ławnicy —

uchwalił na podstawie § 132 ustawy o kompetencji władz z 1 sierpnia 1883 r. (Zb. Ust. pr. str. 237) w związku z § 39 ordynacji proceduralnej znieść podział terenu w Województwie Poznańskim na obwody kominiarskie, a to z następujących powodów:

Wojewoda Poznański pismem z dnia 22 listopada 1927 r. 1. dz. 6273/27-VI. zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o zniesienie obwodów kominiarskich w całym Województwie Poznańskim, a to ze względu na ciągle niedomaganie z powodu niesumiennej spełniania obowiązków przez obwodowych kominiarzy, którzy funkcje swoje ograniczają jedynie do pobierania opłat, często bardzo nadmiernych.

Przeprowadzono ankietę wśród zainteresowanych w tej sprawie władz i instytucji, wykazała konieczność zniesienia dotychczasowych obwodów kominiarskich. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w Poznaniu na podstawie statystyki i ilości materiału przypisuje winę w bardzo dużej ilości pożarów kominowych nieuczciwemu i niedbałemu pełnieniu obowiązków przez obwodowych kominiarzy.

To samo podkreślają w swych licznych skargach i inne instytucje jak np. Wielkopolskie Tow. Kółek Rolniczych.

Zniesienie natomiast przymusowych obwodów kominiarskich w Poznaniu dało, jak stwierdza to Magistrat, nadszpokiewanie dodatnie wyniki, kładąc kres tak liczny poprzednio sporom pomiędzy kominiarzami obwodowymi i właścicielami domów o opłaty taryfowe jak i między samymi kominiarzami o podział obwodów; ilość zaś pożarów kominowych nie zwiększyła się.

Z tych to wszystkich zatem względów Wojewódzki Sąd Administracyjny przychylił się do zgłoszonego wniosku, uznając jego celowość i uchwalił rozwiązać z dniem 1-go stycznia 1928 roku przymusowy dotąd podział na odwoły kominiarskie, co zresztą jest po myśli powołanych na wstępie przepisów aktem swobodnego uznania władzy rozstrzygającej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
MrávincsiCs."

Poznań, dnia 14 grudnia 1927 r.

L. dz. 6525/27 VI. Wojewoda Poznański

Powyższe podaje do wiadomości

Śrem, dnia 28 XII. 1927 r.

Starosta
Wilczek.

Pana Władysława Olszewskiego, urzędnika gospod. w Budsyniu, zatwierdziłem w urzędzie zastępcy przełożonego obszaru dworskiego Budzyna.

Śrem, dnia 23 grudnia 1927 r.

L. dz. 11959/27. Starosta
Wilczek.

Zarządzenie
w sprawie przełożenia drogi publicznej
Brodnica — Piotrowo — Chaławy.

Na podstawie § 57 ustawy o kompetencji władz z dnia 1 sierpnia 1883 r. (zbiór ustaw pruskich) oraz w związku z moim obwieszczeniem, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym Woj. Pozn. Nr. 5., poz. 46 z dnia 29 stycznia 1927 r., co do którego Gmina Kościelna Brodnica, oraz sołectwo gminy Brodnica, wniosły sprzeciw, który wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października L. dz. S. 2107/27 S. A. jako nieuzasadniony oddalony został, zarządzam niniejszem przełożenie drogi publicznej prowadzącej z Brodnicy — Piotrowo do Chaław.

Mosina, dnia 23/VII. 1927 r.

Komisarz Oowodowy.
Urbanowski.

Dział nieurzędowy.

Formularze Funduszu Bezrobocia

Deklaracje składek za fizycznych
„ „ „ „ umysłowych
Zaświadczenie pracy
„ „ „ „ rodzinne

są na składzie

Drukarnia Centralna, Srem

Duże

SPICHRZE I STAJNE

wydzierżawię od zaraz lub później

w mojej posiadłości

w Śremie, ulica Mickiewicza 1.

Senftleben, Zaborowo

p. Książ

Sprzedaż drewna

opałowego i dragów użytkowych

w rewirze Zwola pod Zaniemyślem odbywać się będzie w poniedziałki, dnia 16, 30, stycznia 13, 17, lutego oraz 12 marca 1928 r. każdorazowo o godz.

10-tej rano w leśniczówce rewiru Zwola.

Panów Sołtysów uprasza się o podanie powyższego do wiadomości członkom gminy.

Kórnik, dnia 2 stycznia 1928 r.

Zarząd Leśny Fundacji „Zakłady Kórnickie”
Nadleśniczy

Na moim łowisku
w Pożegowie i Krosinku

wyłożyłem

TRUCIZNE

na drapieżniki

M. Perklewicz, Ludwikowo

p. Mosina.

KONJAKI

V. S. O. P.

Jubileuszowy — Rés. Spéciale
Winiak Médical — Winiaki mieszane

Winkelhausen

WÓDKI — LIKIERY

Stolowa — Staro — Żytniówka
Banań — Morełówka
Grand Cardinal — Cordial Médoc

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE WINKELHAUSEN, TOW. AKC. STAROGARD - POMORZE, ZAŁ. 1846.

